

Bu proje Avrupa Birliđi ve Türkiye Cumhuriyeti tarafından finanse edilmektedir.

Eđitime Erken Eđitimle Bařla

Kuyruğum Kayboldu

“Bu yayın, Avrupa Birliđi ve Türkiye Cumhuriyeti’nin ortak finansmanıyla hazırlanmıştır.
Yayının içeriği yazarların sorumluluğunda olup hiçbir şekilde Avrupa Birliđi ve
Türkiye Cumhuriyeti’nin resm görüřünü yansıtmak zorunda deđildir.”

Kuyruğum Kayboldu

Küçük kertenkele Poda küçüktü, çevikti, yerinde duramazdı.
Bir kuş üzerine mi geliyor, ağacın tepesinde olsa atlar, sarmaşıkların
arasına girip kaybolurdu. Çünkü saklanılacak bütün yerleri o bilirdi.

Annesi, "Yarın yuvamızda kış uykusuna yatacağız. Mayıs ayında uyanacağız." dedi.

Küçük kertenkele Poda, "Anneciğim, öyleyse izin ver, son kez bahçeyi dolaşıp geleyim, olmaz mı?" dedi.

Anne kertenkele, "Yapraklar dökülmeye; otlar, sarmaşıklar sararıp kurumaya başladı. Daha görünür olduk. Özellikle kedilere, kargalara, saksağan ve orman kuşlarına karşı çok dikkat et, uyanık ol!" diye onu tembihledi.

Küçük kertenkele, "Tamam anneciğim" deyip attı kendini dışarı.

Güneşe bakınca hemen annesinin sözü geldi aklına: "Güneşle göz göze gelme, gözünü kamaştırır, çevreni bir an için göstermez sana!" Evet, aynen böyle olmuştu. Gerçekten bir an için göremedi çevresini.

"Bir kuş beni görse bu şaşkınlığımdan yararlanıp yakalayabilirdi beni." dedi içinden.

Bahçe itlerinin arasında bir kedi gördü. Küçük kertenkele koşarak duvarın dibindeki odunların arasına saklandı. Kedi oraya doğru yaklaştı. Poda'nın kalbi gm gm atıyordu.

Tam o sırada bahçeden miyavlayarak geçen başka bir kedi dikkatini çekti kara kedinin.

“Miyaaaavvvv...”

Küçük kertenkeleyi unutup onun peşine düştü.

Küçük kertenkele de unutup her şeyi, soluğu sebze bahçesinde aldı. Çok sevdiği marul yapraklarını yemeden kış uykusuna yatmak istemiyordu.

Çardağın yanından geçerken dalda unutulmuş, kurumuş küçük bir üzüm gördü.

“Üzüme de bayılırım, herhalde evin küçük kızı bunu benim için bırakmış olmalı.” dedi ve asmaya tırmandı. Üzümü ısırды, o kadar ekşiydi ki suratı buruştu.

“Bu kurumuş bir korukmuş!” dedi ve çıkarıp attı ağzından.

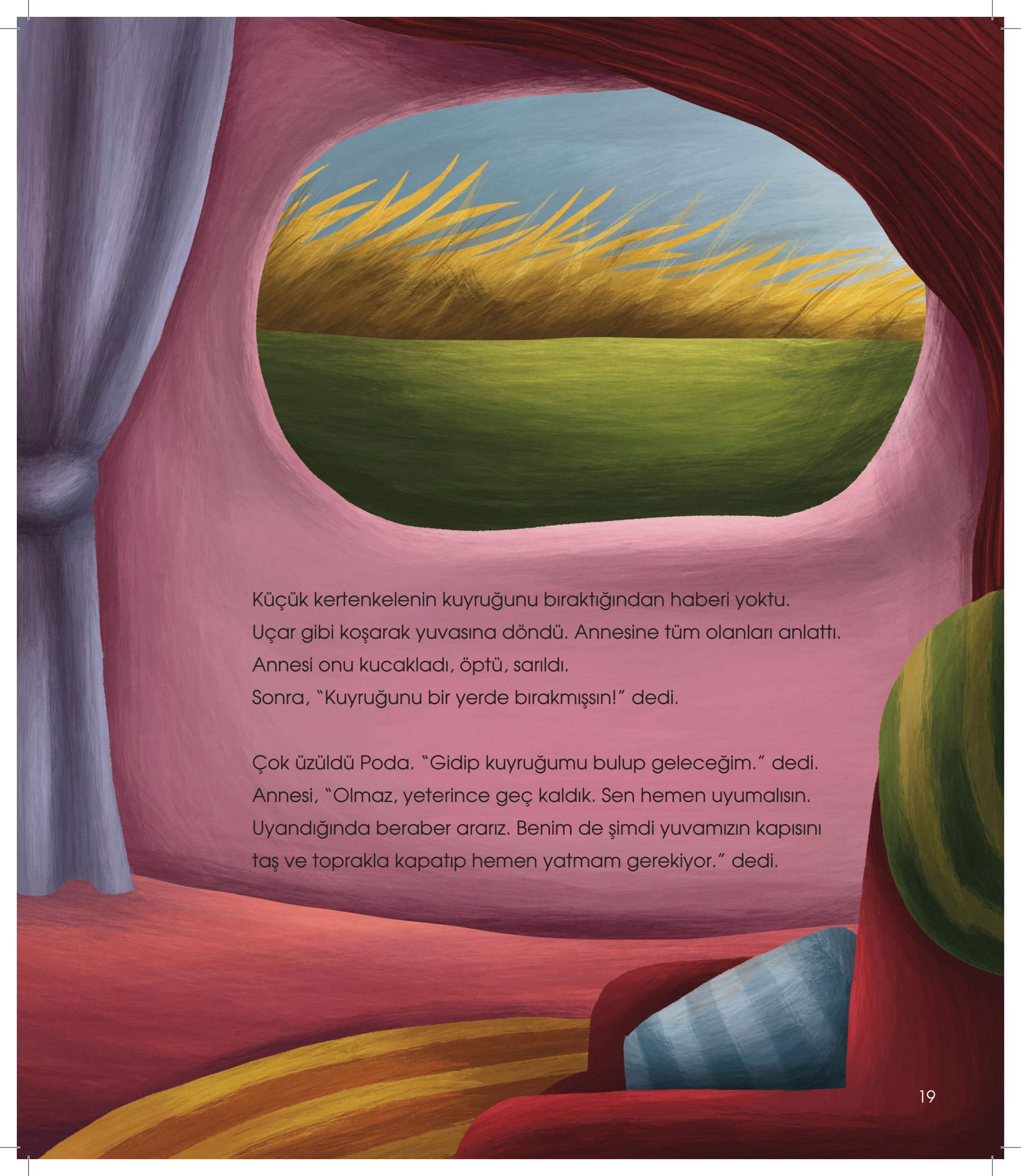

Koşarak yağmur sularının toplandığı çanaktan su içti.
Tam eve gidiyordu ki birden kargayı gördü.
Kendini korumak için hemen oradan uzaklaştı.

Tam o sırada, sanki kuyruğu bir yere takıldı. Ama Poda hiç
aldırmadan yoluna devam etti.

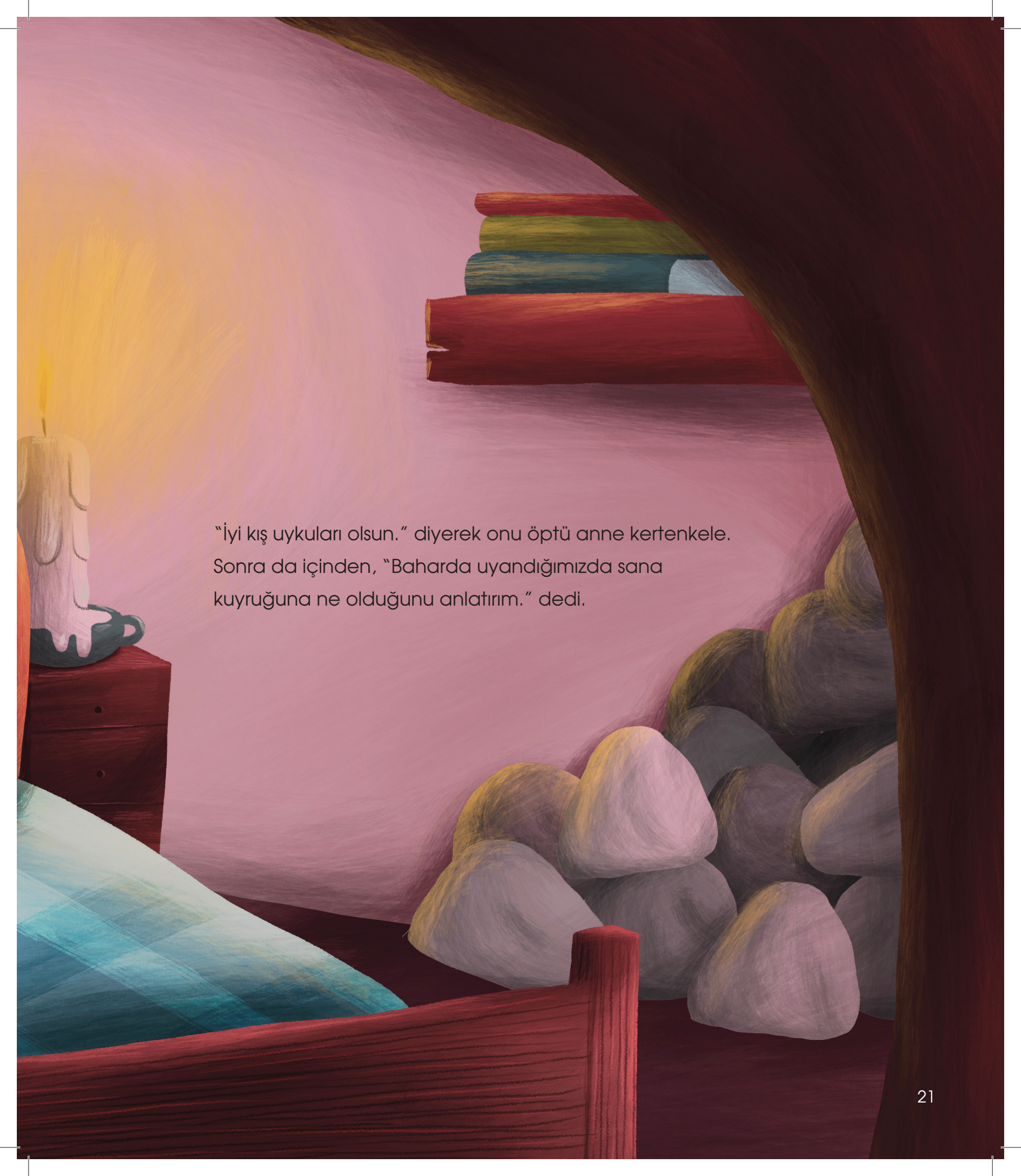

Küçük kertenkelenin kuyruğunu bıraktığından haberi yoktu.
Uçar gibi koşarak yuvasına döndü. Annesine tüm olanları anlattı.
Annesi onu kucakladı, öptü, sarıldı.
Sonra, "Kuyruğunu bir yerde bırakmışsın!" dedi.

Çok üzüldü Poda. "Gidip kuyruğumu bulup geleceğim." dedi.
Annesi, "Olmaz, yeterince geç kaldık. Sen hemen uyumalısın.
Uyandığında beraber ararız. Benim de şimdi yuvamızın kapısını
taş ve toprakla kapatıp hemen yatmam gerekiyor." dedi.

"İyi kiş uykuları olsun." diyerek onu öptü anne kertenkele.
Sonra da içinden, "Baharda uyandıığımızda sana
kuyruğuna ne olduğunu anlatırım." dedi.

Artık öyküyü dinleyenlere de öyküyü anlatan söyler,
Küçük kertenkelenin kuyruğu neredeymiş...

Mini Bilgi:

Kertenkeleler tehlike durumunda kendilerini savunmak ve hızla kaçabilmek için kuyruklarını bırakır. Böylece peşlerindeki yırtıcı hayvanların dikkatlerini dağıtıp oradan hızla kaçabilirler. Kertenkelelerin kuyrukları bir süre sonra yeniden büyür.

Küçük kertenkele Poda çok çevikti, hiç yerinde duramazdı.
Kâh bir kediden kâh bir kuştan kaçardı.
Bütün saklanılacak yerleri o bilirdi.
Ama bir gün ne oldu dersiniz?

İNSAN KAYNAKLARININ
GELİŞTİRİLMESİ
PROGRAM OTORİTESİ

unicef
her çocuk için

